

KAREL GOTT: KAŽDÉ PÍSNÍ DÁVÁM MAXIMUM

Karel Gott je ve formě: koncertuje, točí, má svůj pořad v Českém rozhlase. A zájem o neutuchá. Po brzy rozebraném albu standardů nazvaném Sentiment přichází s novou deskou příznačně pojmenovanou Dotek lásky. Je skutečně nahaná s láskou, citem, mistrovstvím. A zpěvák jedním dechem slibuje: rozhodně to není poslední album, které jsem natočil!

Chytil jste nahrávací slinu?

Mám ji pořád. Chci zpívat a nahrávat dokud to jde, dokud mám nápady a inspiraci, dokud jsem ve formě. Cítím, že zatím stále mám co říct, cítím se dobře a zpívá mi to. Můžu si nastavit repertoár tak, aby mi to zpívalo ještě za pět, ne-li za deset let a aby byl adekvátní mému věku. Svoboda ve volbě repertoáru je výhodou populární hudby, u opery by to nešlo. Mozartovské ekvilibristiky ode mne ale nikdo neočekává. Zpívání mě stále baví, myslím, že každý, kdo mě vidí, mi to uvěří.

Taky stále pilně koncertujete...

Koncertuji. Obzvláště náročné jsou koncerty ve sportovních

halách. To mám vždycky pocit, že musím přidat. Po vystoupení přijde autogramiáda, jenže technici otevrou v hale všechny dveře, výprava už se stěhuje ven, je zima a průvan, a v tom se – zpoceny a unavený po dvouapůlhodinovém

koncertu – další hodinu podepisuji. V budoucnu si na to budu dávat větší pozor, chci se průvanu pokud možno vyhnout. Všechno záleží na pořadateli koncertu, jak autogramiádu připraví. Zájemci o podpis tyto věci určitě pochopí.

Vaše nové album je opět hodně srdeční záležitost, napovídá to ostatně už jeho název Dotek lásky!

Pořád to ve mně plane, dobrá muzika mě inspiruje. Stále poslouchám, co se u nás i ve světě děje. Moje minulá deska obsahovala spíše evergreenové písně typu velkých balad a swingovek. Písně na nové album jsem hledal v pokladnici popové historie. Jde o melodie, které jsem miloval a na které mám hezké vzpomínky. Některé ze světových hitů už šikovně převzali a nazpívali mí čeští kolegové.

Turné 2012

- 29. 10. Ústí nad Labem
- 03. 11. Liberec
- 12. 11. Karlovy Vary
- 08. 11. Pardubice
- 14. 11. Plzeň
- 17. 11. České Budějovice
- 26. 11. Brno
- 28. 11. Ostrava
- 30. 11. Olomouc
- 02. 12. Zlín
- 08. 12. Praha (O2 Aréna)

www.karelgott.com

Foto © Nguyen Phuong Thao

Aktuálně...

LUCIE BÍLÁ

Již 19. října vydá novinkové album, kterému dal jméno romantický malíř Modigliani, jenž ožívá v jedné z nových písniček, které pro Lucii stihl otextovat Pavel Vrba. Album MODI obsahuje dvanáct nových songů spíše baladického ladění.

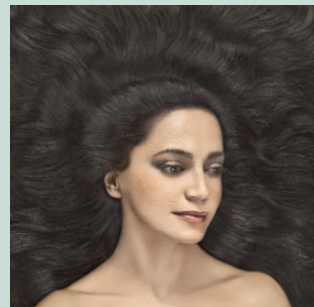

Foto © Pavel Hejny

UMAKART

po osmi letech od svého albového debutu přichází s novinkou Vlci u dveří. Album vyjde 26. října ve speciální krabičce, která bude obsahovat mimo jiné pět složených plakátů. Navíc titulní název a jméno skupiny bude napsáno ručně členy kapely, kteří zároveň někde mohou zanechat osobní vzkaz. Tím se stane každý nosič zcela originálním!

DIVADLO JÁRY CIMRMANA

v rámci oslav 45 let od založení kultovního divadla převzal Zdeněk Svěrák Dvojitou platinovou desku Supraphonu za 23000 prodaných CD s nahrávkou hry České nebe.

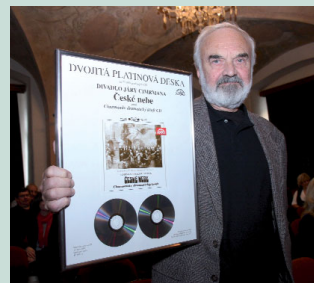

Foto © Martin Kubica

Foto © Nguyen Phuong Thao

Pokud měli zajímavé texty, hned jsem po nich sáhl – chci nabídnout svoji verzi těchto písní.

To je třeba případ dvou písní Pavla Bobka...

Pavel Bobek je můj soupeřník od šedesátých let, je to jeden z posledních mohykánů naší popové éry a scény od oněch šedesátých let. I proto jsem ho požádal, aby mi album *Dotek lásky* pokřtil. A k těm písním: mám „od něj“ na albu dvě: Ona mi věří (*She Believes In Me*) a Vincenta. Vincenta znám už dlouho; píseň se mi líbila jak v podání Pavla Bobka, tak už v originále od Dona McLeana. Téma Vincent van Gogh mě vždycky bralo. Jak asi víte, chtěl jsem být malířem – a maluji dodnes, a čas zpívání měl původně být přelomovací dobou, během které získám prostředky na barvy, plátna, stojany... Vždycky jsem uvažoval o tom, že Vincenta taky nazpívám. Jestli Pavel dovolí, mám k Vincentovi, jak jsem vysvětlil, ještě o dimenzi blíž... Ale co když Pavel tajně maluje a jednou nás překvapí vernisáží výstavy svých obrazů?

Je známo, že texty si vybíráte velmi pečlivě.

Dbám na to, aby texty byly věrohodné a adekvátní mému věku. Tak třeba texty Pavla Vrby. Jsem rád, že jsem mohl být u Pavlova posledního textového období, že jsem „chytit“ jeho jakési druhé osvětlení. Do té doby se mi někdy zdál příliš filosofický, ale v poslední době začal psát jednu perlu za druhou. Nebo Miloš Skalka; on moc netextuje, ale na

moji nové desce má tři texty. Napsal si je jen tak spontánně, že je třeba někdy někomu nabídnout. Všechny tři jsem vzal.

Každá píseň vašeho nového alba dýchá jinou atmosférou.

Od začátku nahrávání jsem ke každé písni přistupoval s jiným naladěním, s jiným interpretačním přístupem. Od *Party*, která popisuje, co přinesla nová doba, všechny ty kreditky, mobily, parfémy, róby a další vymoženosti, až třeba po píseň *S ní*, u které se zdá, že vypráví o vysněné dívce, kterou vypravěč ztratil, a až na závěr se otevře, komu je píseň věnovaná. Moc rád mám třeba i píseň *Já toužil plout*. Snažil jsem se ji nazpívat ve stylu manýrismu 60. let, jak barvou hlasu, tak třeba i okamžiky naléhavosti. Obecně: každou píseň jsem nahrával v jiné atmosféře a náladě. Ve studiu jsem se pak raději nevěnoval už ničemu jinému, ani když jsem cítil, že bych měl ještě chuť pokračovat v práci jinou písní.

Album se původně mělo jmenovat *Party*; proč jste změnil název?

Víte, já jsem pochybovačný typ – a zaplaťpánbůh pracuji s trpělivými lidmi, kteří tolerují, když chci třeba na hotovém snímku něco změnit, zkusit jinak nebo už hotovou píseň přezpívat. Nové album jsem po nahrání poslouchal s lidmi, na které dám, a po jejich připomínkách jsem se rozhodl původní název změnit. Oni mi totiž říkali: *Party*? To je na tuhle desku škoda! K takovým textům, k takovým baladám a náladám,

by to chtělo něco vznešenějšího. Tak jsem došel k názvu – podle jedné z písní alba – *Dotek lásky*. Vždyť dotek lásky je téměř v každé písni téhle desky, i když se třeba v textu slovo láska nevyskytuje.

Album obsahuje i duety se dvěma zpěvačkami.

Z projevu Moniky Absolonové číší pozitivita; když zpívá, neslyšíte ani vyzpívanost, ani únavu. Je tam úsměv a rozjasnění nálady. A až jakási dívčí naivita typu *Lidi*, chci vám toho tolik říct! S Monikou jsem chtěl zpívat už dávno a vždycky jsem jí to říkal. A ona odpovídala: Kájo, máme ještě spoustu času! Mojí druhou partnerkou na desce je Gabriela Gunčíková, která skončila druhá v soutěži *SuperStar*. Já jsem přitom byl celou dobu přesvědčen, že zvítězí. Zpívá skvěle. A předvedla, že její projev je autentický i v písních s českými texty.

Prý jste se „dovoloval“ svých kolegů, když jste chtěl na nové album nazpívat píseň, kterou už dříve nazpívali oni.

Jistě, mně to přijde samozřejmé. Pravda, dříve se to moc nedělalo; ono to taky šlo hladčeji – věc se nazpívala a právně-licenční otázky nikdo moc neřešil. České publikum bylo vděčné, že písničky, které se k nám jinak nedostaly, zpíváme v české verzi. Dnes si při přebírání písní musíme dávat velký pozor. Překlad českého textu musíme poslat vydavateli či autorům ke schválení, a oni třeba někdy ani neodpoví. Navíc jsou dnes českým posluchačům běžné

dobutné originální verze písní. Kritici pak rádi srovnávají originál a českou verzi, někdy zazní i výtky, že jde o starou věc. Proto je dobré vybírat si k nazpívání méně „provařené“ písně.

Uvažujete už o další desce?

Jistě; tentokrát jsem oslovil naše autory, chci, aby moje příští album bylo původně české. Všichni, které jsem požádal o píseň, mi ji ochotně slíbili. Třeba kluci ze skupiny *Chinaski* se dušovali, že i když se jim povede jasná hitovka, přenechají mi ji. U ostatních to bylo podobné. Mluvíme spolu o muzice i textech, s některými se teprve poznáváme. To je důležité; třeba úspěch písní bratrů Štáidlových či Karla Svobody tkvěl v tom, že jsme byli přátelé, oni znali moji mentalitu a můj styl zpívání. Takže zpátky k otázce – na novou desku jsem myslel už při natáčení alba *Dotek lásky*. Přejí krásný poslech!

SU 6075-2

PŘICHÁZÍ AKROBAT SKUPINY UDG

První tři alba původně ústeckolabské skupiny UDG (neboli UselessDemiGods) způsobila, že česká hudební scéna dostala příjemný dárek. Když vyšel debut *Ztraceni v inspiracích* (2004), koncerty skupiny začaly navštěvovat stovky dychtivých fanoušků. Poprockovou melodickou chytrost, textovou bohatost a příběhy ze života vrstevníků, což jsou záchytné body fungující dodnes, přijali převážně mladí posluchači a vytvořili kapele pevnou fanouškovskou základnu.

Ta se rozrostla o tři roky později po vydání alba *Buď a Nebe* a ustálila roku 2009, když se na trhu objevilo třetí album *Autoportrét*. UDG patří k nejnavštěvovanějším klubovým kapelám dneška a je evidentní, že pozvolna míří mezi ty větší, respektovanější.

Zásadním krokem k tomu je nové album *Akrobat*, které v těchto dnech vydává Supraphon. Vznikalo více než půl roku pod produkčním dohledem Armina Effenbergera, známého z projektu *Cartonnage*. „Na posledních třech deskách jsme spolupracovali s lidmi, po nichž jsme od začátku chtěli, aby pracovali jako producenti. Nikdo z nich se ale do producentské práce, tak jak jsme si ji my představovali, nehrnul nebo nevěděl jak na to. Nahrávali jsme písničky tak, jak jsme je měli připravené ze zkušebny a producent nám do nich maximálně dodal nějaký zvuk, loop nebo smyčce. Šlo tedy spíš o jejich finální vyšperkovaní. Teď jsme ale konečně chtěli pracovat s někým, kdo opravdu produkuje, tedy pracuje s písničkou od začátku a vlastně ji spolu s kapelou připraví. Armina jsme si vybrali na základě nahrávky,

kteřou připravil pro kapelu Tommy Indian, a na základě jedné naší skladby, kterou nám zprodukoval ještě dříve, než jsme se domluvili na spolupráci na celé desce,“ říká zpěvák UDG Petr Vrzák.

Právě přítomnost Effenbergera zásadně posunula konečné vyznění nových písniček. Změnil se sound a změnily se aranže. Zatímco v minulosti byly hlavními hybnými silami vzniku písní pouze členové kapely, nyní se k nim přidala zkušenost a profesionalita producenta. Moderní zvuk je pak samozřejmostí. Hostem v titulní skladbě *Akrobat* je rapper a šansonier, jinak člen skupiny J.A.R. Ota Klempíř. „V té písni jsme měli připravenou rapovou část. Náš frontman Petr Vrzák je ale spíš zpěvák než rapper, a tak jsme hledali hosta z hiphopového světa. Nakonec jsme oslovili Otu Klempíře. Do temnější atmosféry skladby nám jeho hluboký hlas dobře pasoval,“ vysvětlil bubeník UDG Jugi. Na albu *Akrobat* se představuje kapela, která má v sobě spoustu energie a nové chuti. Vstupuje s ní do další etapy své existence a věří, že s ní půjdou dál i její fanoušci.

Aktuálně...

Stále populárnější kapela UDG vydala novinkové album *Akrobat*, které předznamenal podzimní singl a videoklip *Pádové otázky*. Skupina vyráží od 19. října na rozsáhlé turné, kdy v rámci koncertu 13. 12. uspořádají křest v pražském Kulturním centru Vltavská.

UDG

AKROBAT tour podzim 2012

support: **NEBE** a **ENTER**

19.10.	Moravská Třebová - Duku Duku
20.10.	Krnov - Kofala klub
26.10.	Jablonec - Na Rampě
27.10.	Police nad Metují - Music Hall Zdeřina
2.11.	Česká Lípa - Luxor
3.11.	Kladno - KD
9.11.	Zábřeh - KD
10.11.	Herálec - KD
14.11.	Olomouc - U - Klub
15.11.	Ostrava - Garage
16.11.	Val Mez - M klub / KD
17.11.	Kolín - Staré Lázně
23.11.	Litomyšl - Kotelna
24.11.	Prepeře u Turnova - KD
1.12.	Vimperk - Hotel Zlatá Hvězda
6.12.	Brno - Fiéda
7.12.	Jihlava - Soul music club
8.12.	Karlovy Vary - Husovka
13.12.	Praha - KD Vltavská
15.12.	Jindřichův Hradec - KC Jitka
19.12.	Píseň - KD Šerikovka
21.12.	Ústí nad Labem - Doma

www.UDG.cz

Rekuperace Sandzono.cz

PRÁVĚ VYCHÁZÍ

SU 6080-2

UDG

TATA BOJS LEŽATÁ LETNÁ

Poslední rok patří v historii Tata Bojs mezi ty vůbec nejrušnější. V červnu 2011 vyšlo poslední studiové album *Ležatá osmička*, následované rozsáhlým turné s jedinečnou tečkou v podobě křtu a koncertní prezentace celého alba v říjnu loňského roku v Praze v Hale Letná.

Letos na jaře skupina nabídla limitovanou sérii posledního alba s originální grafikou Milana Caise jako vinylové LP a výpravné reedice 4 zásadních alb skupiny (*Futuretro*, *Biorytmy*, *Nanoalbum* a *Kluci kde ste?*) obsahující řadu nevydaných raritních demo verzí, remixů a live nahrávek. Zdálo by se, že tím

mají letos Tata Bojs bohatě splněno, ale opak je pravdou.

V létě skupina natočila historicky první český 3D videoklip ke skladbě *Homo Demo* a souběžně s tím na podzim dokončila také nové DVD.

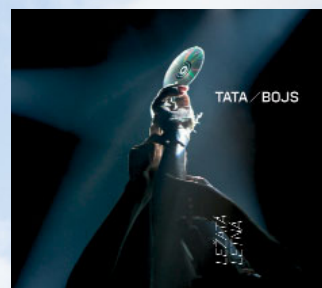
To pod názvem *Ležatá Letná* nabídne záznam výše zmíněného koncertu za účasti *Clarinet Factory*, *Vladimíra 518* a taneční formace *DekkaDancers* jako hostů.

Ležatá Letná zároveň s DVD vychází i s bonusovým CD, na kterém se nachází téměř celý koncert jako audio záznam.

Samotné DVD obsahuje 18 písní, z toho kompletní sestavu *Ležaté osmičky* a další největší hity skupiny. Do bonusů se navíc dostaly jako přídatky koncertu další 3 hitovky, všechny 3 oficiální videoklipy k albu (*Opakování*, *Usínací* a *Homo Demo*) a trailer DVD.

I díky skvělé práci režiséra tohoto DVD Ondřeje Urbance *Ležatá Letná* udržuje vysokou laťku nasazenou projektem *Nanotour*, oceněného cenou Anděl z roku 2005 v kategorii DVD roku.

„17. 10. v Sasazu to bude vlastně takový křest křtu,“ usmívá se Milan Cais. „Musím říct, že Ondřej se toho nelehkého úkolu zhostil skvěle. Natočil a sestříhal náš bláznivý koncert z loňska současným svěžím způsobem. Přístupovali jsme k jednotlivým písničkám koncertu jako k samostatným klipům. Občas je to obrazově dost divočina a trochu i punk, a to jsme chtěli. Platí to i o zvuku, který si troufám tvrdit je oproti *Nanotour* o kousek dál. Roz-

SU 7121-9

hodně je to celý syrovější. Takže takový sushi a to já mám moc rád...“

Křest DVD *Ležatá Letná* proběhne v rámci letos největšího samostatného koncertu Tata Bojs v pražském klubu SaSaZu ve středu 17. října, který dostal speciální pojmenování – *TaTaZu*. Jako host se zde s Tata Bojs poprvé představí Lenka Dusilová a dokonce se v několika skladbách objeví na podiu společně s Tata Bojs. Zároveň zde budou moci návštěvníci díky 3D televizím zhlédnout nový videoklip *Homo Demo* ve formátu 3D.

TaTaZu!

Křest nového DVD se uskuteční 17. října v pražském klubu SaSaZu, kde se Tata Bojs představí se svým samostatným koncertem vůbec poprvé. Celý večer pod názvem *TaTaZu!* slibuje být opět výjimečnou vizuální podívanou. Roli speciálního hosta tentokrát přijala Lenka Dusilová.

PIPES AND PINTS FOUND AND LOST

Punkrockových kapel, které ve své muzice využívají dudy jako nástroj rovnocenný ostatním, lze u nás napočítat na prstech jedné ruky. Pipes and Pints jsou jednou z nich, a patří k nejvýraznějším. V jejich tvorbě je cítit ostrá dávka punku, základní pilíř v poctivém rock and rollu, melodika, agresivita a názor hardcoreového stříhu. Nyní přicházejí se svým druhým albem *Found and Lost*, které vydávají společnosti Supraphon (pro tuzemské fanoušky) a People Like You (pro fanoušky v zahraničí).

Pipes and Pints jsou na světě šestý rok. U jejich zrodu stáli Vojta Kalina a kytarista Tomáš Novotný. Později se k nim přidali bubeník Lukáš Vincour, baskytarista Ondra Balvín a zpěvák Syco Mike, Američan, který si rozmyslel návrat z Rakouska do Kalifornie a v roce 2008 přesídlil se svým psem Tequilou do Prahy. Debutové album *Until We Die* vyšlo v roce 2009. Kapela projela celou západní Evropu (vyjma severovýchodní země, Lucemburska a Portugalska), kus její východní části a hrála v Rusku.

„Jako muzikanti dáváme do písniček emoce a znalosti, které jsme za dobu existence načerpali. Snažili jsme se stále vyvíjet, makat na sobě. Texty píše zpěvák Mike, který do nich dává veškeré své pocity a dost se v nich otvírá. Na to, jak je normálně uzavřený do sebe a je z trochu jiného světa, se v nich opravdu hodně odhaluje. Je v nich jeho minulost, jeho vítězství a prohry, představy, i to, kam by chtěl s touhle kapelou dojít,“ vysvětluje Vojta Kalina.

Dudy jako nástroj disponují pouze jednou oktavou o devíti tónech. Samo o sobě to tvorbu písniček Pipes and Pints poněkud omezuje a oni dokonce mysleli, že na novém albu bude skladeb s tímto nástrojem méně. Nakonec je tam jenom jedna (*Blackhearted*), v ostatních dudy jsou. Album vzniklo v Sun studiu a je na něm jedenáct písniček. Jeho producentem je Američan Darian Rundall, který pracoval třeba na albech Pennywise, Suicidal Tendencies, U. S. Bombs a dalších.

„Podstatnou roli pro výsledný zvuk téhle desky sehrál právě Darian. Při spolupráci s ním jsme přišli na to, že spoustu věcí děláme špatně. Bez něho by ta deska nebyla taková, jaká je. Dal jí hodně energie. Tu práci nebral pro výdělek, protože za ni dostal, ve srovnání s jinými projekty, na kterých se podílí, skoro až směšné peníze. Pomohl nám třeba v aranžích dudy, ukázal nám, jak to dělat správně, i když se zpočátku divil, jak hrajeme a jak je

možné, že to k sobě pasuje, když je to vlastně muzikantsky v podstatě špatně,“ vysvětluje Kalina. „Přijel za námi do Čech a měli jsme na to dvacet dnů. První tři dny jsme byli ve zkušebně, makali jsme na písničkách, abychom pak ve studiu ušetřili čas a peníze. Následovalo šestnáct dnů ve studiu, kde Darian materiál při nahrávání zároveň stříhal. Skončili jsme šestnáctý den v deset v noci a on odlétal domů do Kalifornie další den v osm ráno.“

Pipes and Pints si nesmírně cení nahrávacích smluv, jejichž podpisy vydání nového alba předcházely. Podepsali je totiž s vydavateli, o jejichž přízeň předtím velmi stáli.

„People Like You je největší punkový label v Evropě, patří pod Century Media. Smlouva s ním je snem mnoha punkových kapel. Jejich úkolem je dostat album do světa. Supraphon je největší label u nás a na Slovensku. Spousta mladých lidí si ho asi ještě často spojuje s alby popových hvězd starých

časů, což se ale v současnosti mění zařazením kapel, jako jsou právě Pipes nebo Imodium. My jsme ale rádi, že můžeme vydávat na labelu, u kterého vydávali Waldemar Matuška, Hana Hegerová, Karel Kryl, Pavel Bobek nebo Flamengo. Některé jejich písničky posloucháme, když jezdíme na koncerty. Jsou to velká jména české hudební scény a mají je rádi i pankáči,“ uzavírá Vojta Kalina.

SU 6095-2

PO STRACE V HRSTI VYDÁVÁ PRAŽSKÝ VÝBĚR U SUPRAPHONU I JUBILEJNÍ EDICI ALBA VÝBĚR...

Druhá letošní Výběrová vzpomínka: třetí album přesně po 25 letech!

Foto © Martin Kubiš

2012

Jubilejní reedice v pořadí druhého vydaného, ale vlastně třetího alba Pražského výběru, Výběru a Běru! Po jazzrockové Žízni (1978) a dlouho zakázané Strace v hrsti (1988) je tato nahrávka z roku 1987 důkazem hudebního i textového progresu pánů M. Kocába, M. Pavlíčka, V. Čoka a nově K. Kryšpína. Ten u bicích nástrojů nahradil J. Hruše, předtím šťastně opustivšího prostor reálného socialismu.

Na rozdíl od albového předchůdce, atraktivně naplněného ulítlou rock-punkovou i jinak eklektickou muzikou, doplněnou spíše dada říkánkami, je tenhle Výběr hudební tvorbou třicátníků, nyní i textově sto procentně soběstačných. Kocáb byl ve fázi spolupráce na Hapkově /Horáckově Penziónu Svět, a možná proto i tady jeho pěvecké party dostávají podobu poselství, na pódiu doplněných kostýmy a maskami. Tatrmán, Chvastoun, Snaživec, Smolař, Člověk bez talentu, Papíry straší, Tyhle řeči znám nebo Hrály dudy patří mezi známé „perestrojkové“ vzkazy, doplněné brilantní instrumentální i aranžérskou prací, včetně využití moderní synthi technologie.

Skvěle šlapající kapela zároveň stála před zásadním rozhodnutím o budoucnosti, neboť Pavlíček tou

dobou žil také projektem Stromboli, Kocáb zpíval a vydával i sólově a oba se nadechovali k velkým scénickým hudebním plátnům. Tímto albem zkušeně posunuli původně možná jen novovlnní stylové cvičení k dospělosti a vážnému rockovému prohlášení. Aktuální zvukový remastering a inovovaný obal pomáhají té hudbě dokázat, že i po čtvrtstoletí je to téma opravdu silné.

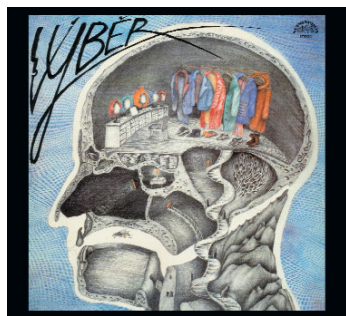
LEGENDA JE ZPĚT – TURNÉ 2012

09. 11. – PRAHA, TIPSPORT ARENA

13. 11. – OSTRAVA, hala SAREZA

21. 11. – BRNO, KAJOT ARENA

24. 11. – PARDUBICE, ČEZ ARÉNA

SU 6079-2

Foto © archiv Viléma Čoka

1987

TONYA GRAVES V JEDNOM KOLE

Zpěvačka má nový videoklip a zve na vánoční koncert...

Ve svém druhém videoklipu vyměnila Tonya Graves sportovní náčiní a místo trampolíny své tělo trápila 12 hodin na trekových kolečkových bruslích.

„Když jsem psala text k písničce Better Than You Know, inspirací mi byla pohádka O červených botách od H. Ch. Andersona. Příběh má ale tragický konec, který moc nezapadal do scénáře moderního, tanečního klipu s prvky retri. Nakonec jsem si vzpomněla na další mojí oblíbenou pohádku – Průvodce ze země Oz a scénář byl pomalu na světě. Akorát místo bot máme na nohách trekové kolečkové brusle, na kterých není tanec až tak jednoduchý. Natáčení, i přes pár modřin a karambolů, byla zábava a všichni jsme si to užili!“ říká o svém novém počínu T. Graves.

Videoklip se natáčel pod producentským vedením společnosti ManaWorld, v režii Ondřeje Urbance. Tanečníci byli vybráni z taneční skupiny Yemiho A.D., retro šaty a celkový

styling, za přispění firmy Puma, jsou z dílny Lazy Eye.

Písnička Better Than You Know je v pořadí druhým singlem z alba I'm The Only Me, za které byla Tonya nominovaná na ceny Anděl 2011 ve dvou kategoriích.

Kromě propagace nového videa, čeká na zpěvačku pestrý konec roku. Už 24. 10. vyjede jako host komorního divadelního turné kapely Support Lesbiens, kde se svým klavíristou Honzou Andrem zahraje dvě skladby ze svého debutového alba a dvě společné písničky se Supportama, mimo jiné třeba duet Keeper, na který před několika měsíci natáčel videoklip již zmiňovaný Ondra Urbanec. Po roce se opět chystá pražský vánoční koncert, který proběhne 21. 12.

2012 v Jazz Docku.

Tonya zde představí jak svou novou kapelu, sestavenou z mladých skvělých muzikantů, tak především koncertní program doplněný o vánoční skladby.

Foto © Petr Kuroška

SUPRAPHON VYDÁVÁ 12 CD KOMPLET SEMAFOR – LÉTA 70. a 80.

Dvacet let vítězí umělecké tvorby v době nepohody a útlaku...

Po úspěchu 11CD „Semafor - léta šedesátá“ zákonitě přichází vydavatelství Supraphon s kompletem, který sumarizuje dílo tvůrců divadla Semafor v letech normalizace. Vzhledem k nekompromisním politickým postojům Jiřího Suchého vycházelo po oněch 20 let zvukových nahrávek semaforových písní mnohem méně, než v desetiletí předchozím. Přesto existují záznamy z řady představení, mnoho písní nebylo publikováno v kompletech, ale jako samostatné singly. Dvanáct CD zachycuje práci geniálního básníka a textaře Jiřího Suchého, který v dobách útlaku a nepohody, ve spolupráci s Ferdinandem Havlíkem, stvořil mimořádné dílo: stovky písní, které by se za příznivějších okolností staly evergreeny a desítky skvělých divadelních textů. Komplet 12CD „Semafor - léta 70. a 80.“ obsahuje vše, co bylo za dvacet let oficiálně vydáno, včetně slavné Kytice a profilových alb, doplněno objevnými bonusy. Představí tak členy souboru divadla Semafor, včetně stálé Jitky Molavcové. Jedenácté CD přináší texty Jiřího Suchého, zpívané naší pěveckou elitou (mnohdy s překvapením odhalíme autora známé písničky). Dvanácté CD obsahuje rarity, včetně mimořádného bonusu v podobě záznamu posledního vystoupení Jana Wericha v rozhovoru s Jiřím Suchým v silvestrovském pořadu, nazvaném Setkání.

„Znovu, po každé, když mám možnost trochu víc se seznámit s tvorbou Jiřího Suchého, mě fascinuje fakt, že nikdy nesešel z cesty skvělého básní-

ka a textaře, jeho verše a texty k písním jsou nejen obrazivé, psané nádherným jazykem, s překvapivými pointami, nečekanými slovními hříčkami, ale jakoby přirozeně plynoucí, využívající všech zákoutí možných slovních sdělení, vytvářené s nekonečnou představivostí. Jeho vklad do české kultury je mimořádný a stále dost nedoceněný,“ dodává u příležitosti vydání kompletu jeho producentka Nada Dvorská.

DVĚ OTÁZKY PRO LUKÁŠE BERNÉHO - EDITORA KOMPLETU:

Při sestavování tak obsáhlého projektu, jste určitě přišel na zajímavé nahrávky, můžete prozradit, které vás překvapily nejvíce?

Asi nejvíce mě překvapil archiv Českého rozhlasu, který skrývá řadu dodnes nevydaných perliček zejména ze 70. let, tedy i z doby, kdy pan Suchý do jeho vysílání prakticky nemohl. Jsou to písničky z her jako Čarodějky, Ten pes je váš? nebo Smutek bláznivých panen. Další velkou raritou budou nikdy nevydané písničky z filmu Malinový koktejl, které Jiří Suchý v 80. letech napsal s Michaelem Kocábem a nahrál je Pražský výběr s Janou Kratochvílovou, spojení, které myslím leckoho překvapí. A skutečně pro "fajnšmekry" je zde nahrávka východoněmecké disidentky Bettiny Wegner, která za své protesty proti okupaci v roce 1968 musela na rok a půl do vězení.

Ta v 70. letech zhudebnila řadu textů Jiřího Suchého a jednu skladbu najdete i zde.

Co považujete za nejvýznamnější v tvorbě Jiřího Suchého v sedmdesátých a v osmdesátých letech?

Nejvýznamnější je už samotný fakt, že Jiří Suchý tvořil i přesto, že mu režim házel klacky pod nohy. Ze se nenechal odradit tím, že nemohl do rádia, do televize, že i těch desek bylo málo... Protože i když písničky

na tomto boxu asi díky tomu nejsou tak slavné jako ty z 60. let, jejich texty a melodie jsou mnohdy ještě lepší. A není to jen ta slavná Kytice, ale i Faust nebo Smutek bláznivých panen či Elektrická puma. Přesně se ztotožňuji s tím, co řekl Michal Prokop v polovině 70. let: „Já mám rád humor, když je trochu šmrncnutý lyrikou, což Suchý dovede. Taková schopnost je síla, s kterou vítězí mezi našimi textaři. „Sen lásky sním / Jen si ho sněž“ – kdo jiný by tohle vymyslel?“

J. Suchý, J. Molavcová, J. D. Novotný, F. Havlík a V. Křesadlová

MUSICA FLOREA OBJEVUJE VÁNOČNÍ TÉMATA V DÍLE JANA DISMASE ZELENKY!

Supraphon ve spolupráci s Českým rozhlasem vydává v říjnu nahrávky skladeb Jana Dismase Zelenky, které se tematicky váží k vánočním svátkům. Výjimečného projektu se zhostil renomovaný barokní orchestr Musica Florea, jenž stál u začátku novodobého objevování tohoto pozoruhodného českého skladatele období vrcholného baroka...

U příležitosti vydání CD si povídáme s dirigentem Markem Štruncem.

Marku, co bylo na realizaci nahrávky Missa Nativitatis Domini J. D. Zelenky nejobtížnější?

Nejtěžší bylo rozhodnout, jaké žesťové nástroje použít. Zelenka nám připravil tvrdý oříšek. Jedna z titulních stran partů nese označení, které pochází přímo od J. D. Zelenky, a o kterém není pochyb, že odkazuje k trumpetám – barokním klarinám. Ale pozor! O rok mladší opis C. P. E. Bacha je striktně určen pro lesní rohy. Zelenka navíc použil některé části z jiného díla, kde předepisuje rovněž přirozené rohy. Běžnou praxí bylo, že s dvěma trumpetami se pojily tympány, které evidentně nebyly napsány. S rozsahového hle-

diska je pravděpodobnější, že part byl zamýšlen pro hráče lesních rohů. Vysvětlení by mohlo spočívat na faktu, že Zelenka měl k dispozici hráče na barokní klarinu, kteří zároveň hráli na rohy. Přesto je nutné podotknout, že hornové party této mše a Moteta Chvalte Boha silného, jsou zřejmě nejtěžší vůbec. Dokonce náročnější než v prvním Braniborském koncertě J. S. Bacha. Za experiment to stálo, i když to bylo velmi náročné.

Co Vás nejvíce překvapilo?

Především, jak málo skladeb Zelenka věnoval vánoční tematice. Takže výběr skladeb nebyl nijak obtížný – Vánoční Magnificat, Moteto pro Nativitate, Missa Nativitatis Domini. Stačilo to dát jednoduše

dohromady a vytvořit tak premiérový vánoční „zelenkovský projekt“.

Moteto Chvalte Boha silného na text žalmu 150 je nejspíš jedinou Zelenkovou skladbou na český text a dochovalo se pouze v pražských opisech. Jak na vás osobně tato skladba působí?

Je to skladba, ve které Zelenka používá velké množství zvukomalebných prvků. Hudební zpracování geniálně koresponduje s významem slov. Ono to přímo vybízí, když se tam zpívá o varhanách, píšťálách, bubnech a troubách. Je to doslova rozkošné dílo, které vánoční náladu určitě podpoří.

Jaké koncerty s Musicou Floreou na nadcházející období připravujete?

V současné době provádíme hudebně krásnou operu H. Purcella – Dioklecian. Ale hlavně nás čeká vrcholný koncert oslav 20. výročí Musica Florea, který bude zasvěcen symfonické hudbě pozdního romantismu (Busoni, Respighi, Dvořák). Samozřejmě na romantické, dobové nástroje. Bude se jednat o skladby, ve kterých je barokní inspirace zřejmá (suity, variace, tance). Koncert se bude konat 27. 10. 2012 v sále Martinů na AMU. Zde bychom rádi představili i vánoční CD J. D. Zelenky. V listopadu to budou Pašije podle sv. Jana od J. S. Bacha v Košicích, nebo takřka dvoutýdenní operní projekt v Sofii.

